

La humanitat

Any II : Núm. 222

Barcelona, dimecres, 27 juliol de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

QUI SON ELS ENEMIGS

L'Estatut de Catalunya ha trobat un nou entrebanc: l'ensenyament. Aquest nou entrebanc ha emmetznat la discussió, que es fa cada dia — per la incomprensió dels nostres enemics — més difícil, més virulent. Royo Villanova és el pontífex màxim d'aquesta maniobra. Com ho ha estat de les altres, de totes les altres. I ja molta gràcia — és a dir: en ja molt poca — pensar que és un catedràtic que posa obstacles a l'ensenyament, a la Universitat. Cal recordar, però, que aquest catedràtic ha dit: entre moltes altres bajanades, que el Dret sense la força no és res. Per això i per totes les altres bajanades el catedràtic Royo Villanova és la deshonra del magisteri espanyol.

Es molt possible que entre els enemics de l'Estatut n'hi hagin de sincerament republicans. Cal, però, que aquests republicans no facin el joc als monàrquics. La maniobra contra l'Estatut de Catalunya té arrels fonamentals monàrquiques, és una maniobra d'origen reaccionari. Per tant, no poden sumar-s'hi els republicans. L'Estatut votat per Catalunya és d'essència netament, honrosament republicana. Anar contra l'Estatut no és anar contra Catalunya: és anar contra la República. Fixeu-vos com els organitzadors del míting que avui se celebra a Madrid pertanyen a les classes patronals. Fixeu-vos com se n'han desentés les classes humils — que a Madrid, com a tot arreu són les més dignes — i han protestat de la tèrbola maniobra. Fixeu-vos, a més a més, com tots els enemics de l'Estatut tenen una filiació monàrquica. O bé són quatre intel·lectuals imperialistes com Unamuno i Josep Ortega i Gasset.

La República no pot seguir les petjades de la monarquia. La monarquia deia els camins massa intransitables, massa bruts, perquè pugui seguir-los la República. Cal cercar nous camins.

La República no pot negar a Catalunya go que li nega la monarquia: la Llibertat. La República no pot tenir els prejudicis que tingui la monarquia. La República ha d'ésser un caliu i un resplendor de llibertat que han d'arribar a tots els pobles.

Per incomprensió, per odi — per incomprensió i odi fets sistema — hom va contra Catalunya, és a dir: contra la llibertat. Tot això de la conllevància i de la transigència són disfresses, sota les quals s'amaguen la mateixa incomprensió, el mateix odi.

El problema de l'Estatut no és un problema de transigència: és un problema de justícia. Posar-hi obstacles és posar-los a la República, és treballar per la monarquia.

I no hem de permetre, no hem de tolerar que ningú treballi per la monarquia.

Ara se'ns vol negar — restringir-lo és negar-lo, en el fons — l'ensenyament. No pot anar-se contra l'ensenyament, contra la cultura en nom de la llibertat. Sense cultura no hi ha llibertat.

Curiositats de l'Estadística

A Barcelona hi viu un promedi de catorze persones centenàries

Els homes de ciència asseguren que en els nostres temps la vida és més llarga que en el temps dels avis. Nosaltres no estem prou documentats per assegurar si és certa o no aquesta afirmació dels savis; però sospitem que si deu ésser-ho, després d'haver vist en les llistes del Cens de la nostra ciutat el relativament considerable nombre de centenaris que figuren en aquelles.

Abans les persones que arribaven als cent anys eren escassíssimes i, si alguna n'hi havia, gaudia de tal popularitat que automàticament adquiria mat's de cosa excepcional. En l'actualitat que un barceloní — o barcelonina — passi dels cent anys no és cosa que sorprengui ningú.

Tenim davant les llistes del Cens de veïns, darrerament confeccionades, i en elles hi trobem la respectable xifra de catorze centenaris. D'aquests, està clar que alguns, en escriure aquestes ratlles, poden haver traspasat; però les seves baixes es compensen amb aquells que hauran acomplert els cent anys, entre els molts que s'hi trobaven a frec en ésser confeccionades les llistes i que avui ja els tenen.

La més gran sorpresa que el cens dels centenaris ens proporciona, és el fet que tots ells pertanyin al sexe femení. Aquesta constatació és molt desconsoladora per als homes, puix palesa que la dona, per causes que no aquest el moment d'escatir, avantatja el baró en longevitat i resistència física.

UNA CENTENARIA

El districte novè és, segons es veu, el més indicat per a fer-hi anys. De les catorze centenàries, quatre tenen la seva residència a aquell. Els districtes primer i segon, compten amb dues centenàries cada un. I amb una, el tercer, cinquè, sisè, vuitè i desè. Als districtes quart i setè, no es troba cap centenari.

A l'Asil del Parc n'hi ha una. El rècord de longevitat el té — si encara viu — Agustina Ruiz, del districte cinquè, la qual, a hores d'ara, tindrà 110 anys.

De tot el que deixem transcrit se'n desprenen dues coses: Que el clima barceloní no ha d'ésser pas tan poc salutífer com algú propala amb mires interessades, i que fins en les estadístiques demogràfiques traspua cada vegada més: la influència del feminisme.

CLAM CONTRA LA GUERRA

Unes quartel·les de Ramon Rolland

Romain Rolland, l'insigne escriptor pacifista francès, ha escrit per al setmanari català Front les següents quartel·les sota el títol de Mort a la guerra!:

«En nom de la Xina assaltada; en nom de la U. R. S. S. amenaçada; en nom dels pobles tots de la terra; en nom dels grans ideals de la humanitat que ens susciten i sostenen el despertar de les races d'Àsia oprimides i l'heroica reconstrucció de la Rússia proletària, jo crido: En peul Contra els assassins! I denuncio a la faç del món la innoble mentida dels governs d'Europa i Amèrica i en primer lloc els de França, des dels quals un grapat d'aventurers al servei dels fabricants d'armaments estenen sobre la terra llurs mans rapaces i utilitzen l'imperialisme militar — Japó darrerament — com la destrucció del botxi per a decapitar la Revolució. Denuncio també la traïció d'aquesta classe intel·lectual, que en altre temps fou el guaita despert que es mantenia a la cofa del vaixell i el menava en les tempestes que avui baixament compra la seva tranquil·litat i el seu confort amb el seu silenci, o bé amb les seves adúlteries de lacais que serveixen els interessos i les venjances dels que són amos de l'or i dels honors. Denuncio, encara, en la Fira de la Plaça de Ginebra, la pallsada de la Societat de Nacions.

Faig una crida a la consciència endormiscada de les millors forces d'Eu-

El diputat socialista senyor Sanchis Banús, mort recentment, a la memòria del qual la Cambra ha dedicat un homenatge

DELIRI DE GRANDESA

El Sr. Melquíades Alvarez creu que arribarà a ocupar el Poder!

En el seu darrer discurs, ple de coses grotesques, el senyor Melquíades Alvarez ha tingut la inconsciència de dir:

«Aquí està un partido, aquí està un hombre que no os promete lo que hará mañana en el Gobierno si al Gobierno llega; para llegar al Gobierno y no ser detentador del Poder es por lo que queremos conquistar la confianza de la opinión pública. Cuando la tengamos, no dudéis: seremos gobernantes para consolidar la República, puesta hoy en serio peligro y para trabajar por el engrandecimiento de la libertad y de la democracia asociadas a la prosperidad y al engrandecimiento de España.»

Sempre és consolador de veure un vell que no perd les il·lusions!

Von Gronau ha aterrat al Canadà

Montreal, 26. — L'aviador alemany Von Gronau, que realitza el vol Europa-Amèrica del Nord per la via de Groenlàndia, ha aterrat a aquesta ciutat, essent rebut entusiàsticament.

POLITICA INTERNACIONAL

EL PROCES GORGULOFF

Dilluns passat començà un procés històric. El dia 6 de maig darrer, el president de la República Francesa, M. Doumer, quedà mortalment ferit, pels disparats que li féu el rus Gorguloff. La vista de la causa ha despertat, a París, una expectació insospitada. La defensa pretèn fer-lo passar per boig, l'acusació fiscal, pel contrari, creu que és responsable dels seus fets. Sigui quin sigui el resultat d'aquest procés, el més interessant no està en que es dicti la culpabilitat o la dogeria del processat, en que se l'intèrni en un sanatori o el guillotini, el nervi d'aquest enutjós procés, està en els mòbils i motius que impulsaren Gorguloff a assassinar Doumer.

Per tal de buscar antecedents hem de remuntar-nos a l'època de les guerres civils a Rússia, quan el poder soviètic lluitava contra Koltchak, Yudenich, Denikin i Wrangel, generals de l'exèrcit zarista que organitzaren els seus exèrcits gràcies a l'ajut financer de França.

Quan Wrangel fou derrotat a Rússia, emigrà a França, on gràcies a l'ajut del Govern francès va poder refer els seus quadros i aquests continuaren perfectament disciplinats en nombre de 200.000. L'exèrcit formidable concentrat a França i a la Cambra de Diputats fou denunciat públicament amb motiu de la desaparició del general Kutiefov. I per si hi hagués algun dubte, el poble parisenc va veure desfilar militarment per sota de l'Arc del Triomf, per tres vegades, el setembre de 1930 i l'agost i novembre de 1931 els regiments de guàrdies blancs, perfectament equipats en armes.

La Unió General Militar, l'Estat Major de la qual està dirigit pel general Miller, resideix a París i agrupa 140 seccions de cosacs perfectament equipats, l'únic objectiu de les quals és la guerra contra Rússia. Segons una darrera reunió tinguda a París pels caps dels refugiats russos, en cas de guerra contra Rússia, ells disposen immediatament d'un exèrcit de 300.000 homes a punt per a la primera crida.

Els capitalistes subvencionen esplèndidament tota una xarxa d'organitzacions, terroristes, espionatge, periòdics, tenen organitzats els seus bancs, i darrerament el Torpgrom ha distribuït 750.000 corones a aquestes institucions.

Aquestes organitzacions, a part del seu objectiu principal, la guerra contra Rússia, ha realitzat infinitat d'atemptats emprant diverses tàctiques. La primera fou l'atemptat contra les autoritats soviètiques; Voroski assassinat a Ginebra; Voikov, ambaixador, assassinat a Varsòvia; Chapochuikov, assassinat a Moscou; atemptat contra Anikief, representant comercial a Toquio; contra Stalin, Litvinov, Dougalevski. Aquesta tàctica criminal no donà el resultat que s'esperava i l'òrgan oficial de la Unió Central Russa, de París, publicà d'una manera escandalosa el canvi de tàctica amb aquestes paraules: «En endavant, és atemptats no han d'ésser dirigits contra els representants del Govern Soviètic, sinó contra els representants dels Estats que tenen relacions comercials i diplomàtiques amb Rússia, amb el fi de provocar la ruptura de relacions i la guerra», i això es publica a França amb el beneplàcit del Govern, nació, per altra part, que té aquestes relacions amb Rússia i tolera que dintre de casa seva s'inciti a l'assassinat dels seus representants. El resultat d'aquest canvi de tàctica no es fa esperar i així veiem com en desembre s'intenta matar a Khirota, ambaixador japonès a Moscou; el 5 de març darrer Stern (un rus blanc) dispara la seva pistola contra el conseller de l'ambaixada alemanya i el ferit; durant el procés es posà en clar que a qui es volia matar, era a l'ambaixador, i per últim Doumer.

En aquest ambient viu Gorguloff, fill d'un gran propietari rus, que la revolució l'expropià i per això el veiem fundar un partit anomenat verd de propietaris expropiats, a més ha estat oficial de cosacs de l'exèrcit blanc.

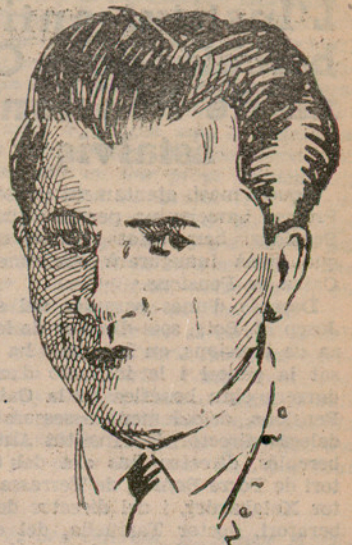
Malgrat la burda maniobra de Tardieu, que arran de l'atemptat (vigília de les eleccions), va voler fer veure que era un comunista per tal de desorientar el cos electoral francès i fer-lo hostil a les esquerres, ha quedat demostrat que no era un comunista, sinó tot el contrari.

El mateix ho ha declarat amb gran claretat: Jo volia obligar a França a entrar en col·lisió amb Rússia. Jo sóc un cosac, un patriota, jo volia obligar a França a fer la guerra als bolxevics, perquè aquesta ho vol, la guerra, heu-vos ací la salvació dels emigrats russos. Visca la guerra.»

Aquest és el veritable procés de Gorguloff, el de menys és el fet, el descobriment d'aquesta vasta organització, d'aquest estat dintre un altre estat, la raó i única finalitat d'ésser del qual és la provocació d'una nova guerra, que han fet de França el seu quarter general amb l'ajut descarat i inconcebible del Govern francès.

Sortiran totes aquestes coses a relluir?

Molt em temo que no, els defenses no ho faran i l'acusació fiscal no pot descobrir tota aquesta amalgama perquè descobriria al seu mateix Govern.

Gorguloff

JOSEP GRAU JASSANS.

L'acte antiestatutista d'aquesta tarda a Madrid

Tota la premsa republicana el qualifica d'encoberta manifestació monàrquica. — Els oradors seran cinc, constituint el «número de força» el Sr. Royo Villanova

S'HAN ADOPTAT PRECAUCIONS

Madrid, 27. — Regna gran excitació amb motiu del míting que aquesta tarda se celebrarà a la plaça de braus, com a protesta contra l'Estatut de Catalunya. S'han suscitat nombroses controvèrsies entre partidaris i contraris de l'acte. Les autoritats han adoptat moltes precaucions i des de primeres hores de la tarda s'han establert retens de guàrdies d'assalt, de seguretat i guàrdia civil en alguns llocs estratègics. Als carrers que condueixen a la plaça de braus s'hi veu

bastant luxe de forces, així com pels voltants de la plaça. Aquest matí han aparegut pasquins en els quals alguns industrials i comerciants protesten contra l'acció dels organitzadors de l'acte.

El Llar Gallego, la Casa Regional Murciana i l'Hogar Vasco protesten de què se'ls hagi inclòs en el concepte de Cases regionals i diuen que s'abstenen de concórrer a l'acte.

La Cambra de Comerç i Indústria, la Unió Patronal de Vins i Aiguadents,

l'Unica de Comerciants i el Gremi de Queviures també han publicat notes dient que no concórrer a l'acte i negant tota autoritat als organitzadors per arrogar-se llur representació. El Sindicat Nacional d'Arts Blanques indica que no concórrer en absolut a l'acte i recomana tots els seus afiliats que no hi vagin.

Tots els periòdics republicans protesten del míting d'avui i el qualifiquen d'encoberta manifestació monàrquica. «El Debate» d'adhereix a l'acte de